

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL-

Decizia nr.5470

Dosar nr.1315/36/2011

Şedința publică de la 30 mai 2013

Președinte :

[REDACTAT]

- judecător
- judecător
- judecător
-magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Mihai Claudiu Tusac împotriva sentinței nr.41/CA din 25 ianuarie 2012 a Curții de Apel Constanța - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal

La apelul nominal s-au prezentat recurrentul-reclamant Mihai Claudiu Tusac personal și prin avocat Florin Mitroi , intimata-părătă Agenția Națională de Integritate reprezentată de [REDACTAT] director general al Direcției Generale Juridice, Relații Publice și Comunicare din cadrul A.N.I. și petenții Cristea Traian, Radu Constantin, Anghel Nicolae, Mitrana Mugur Viorel, Mitroi Florin prin avocat Alina Pîrvănescu.

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că în prezenta cauză au fost formulate cereri de intervenție în interes alăturat recurrentului-reclamant, de petenții Cristea Traian, Radu Constantin, Anghel Nicolae, Mitrana Mugur Viorel, Mitroi Florin, cereri comunicate părților.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, recurrentul-reclamant prin avocat depune la dosarul cauzei taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar aferente cererii de recurs.

De asemenea, petenții prin reprezentant depun taxele judiciare de timbru aferente cererilor de intervenție în quantumul datorat.

Avocatul recurrentului învederează instanței că partea pe care o reprezintă solicită, în temeiul dispozițiilor art.247 din Codul de Procedură Civilă, renunțarea la dreptul pretins.

La interpelarea recurrentului-reclamant, prezent în instanță, acesta învaderează instanței că într-adevăr solicită renunțarea la drepturile deduse judecății cu consecința admiterii recursului, anulării sentinței atacate și pe fond respingerea acțiunii.

Față de aspectele învaderate de recurrentul-reclamant cât și de către reprezentantul acestuia, intimata Agenția Națională de Integritate solicită ca instanța să ia act de renunțarea la însuși dreptul pretins.

Precizează intimata că de fapt recurrentul-reclamant dorește să renunțe la acțiunea formulată împotriva Raportului de Evaluare înregistrat sub nr.119720/G/II/9.11.2011, emis de A.N.I.

În ceea ce privește cererile de intervenție în interes alăturat recurrentului-reclamant, formulate de Cristea Traian, Radu Constantin, Anghel Nicolae, Mitrana Mugur Viorel, Mitroi Florin, se solicită de către avocatul petenților admiterea în principiu.

Recurrentul-reclamant, prin avocat, precizează că față de situația intervenită în recurs, raportat la art.49 din Codul de Procedură Civilă, cererile de intervenție nu mai sunt de actualitate.

Față de aspectele învaderate, intimata arată că nu se mai poate pune în discuție justificarea unor astfel de cereri.

Înalta Curte, după deliberare, încuviințează în principiu cererile de intervenție în interes alăturat recurrentului-reclamant formulate de Cristea Traian, Radu Constantin, Anghel Nicolae, Mitrana Mugur Viorel, Mitroi Florin.

Înalta Curte reține cauza în pronunțare.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele:

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată la data de 29.11.2011 sub nr.1315/36/2011, reclamantul Mihai Claudiu Tusac a chemat în judecată pe părâta Agenția Națională de Integritate, solicitând instanței ca prin hotărâre judecătorească să dispună:

1. Anularea actului administrativ constând în raport de evaluare înregistrat sub nr.119720/G/II/09.11.2011 emis de părâta A.N.I., în conformitate cu dispozițiile art.1, art.18 din Legea nr.554/2004;

2. Suspendarea efectelor actului administrativ contestat în cadrul procedurii prealabile administrative, respectiv Raportul de evaluare înregistrat sub nr. 119720/G/II/09.11.2011, în conformitate cu

dispozițiile art.14-15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ;

3. Obligarea la plata sumei de 500.000 lei cu titlu de daune morale;

4. Obligarea la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu dispozițiile art.274 cod procedura civilă.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, în fapt, la data de 09.11.2011, A.N.I., în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr.176/2010, a emis actul administrativ constând în raport de evaluare reținând în esență existența stării de incompatibilitate, sub două aspecte, pe de o parte, calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în A.GA a S.C. Administrarea Parcului Industrial Mangalia S.R.L., iar pe de altă parte calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în A.G.A. a S.C. RAJA SA; în plus, în raport de existența acestor presupuse stări de incompatibilitate, s-a reținut și obligativitatea de a completa declarațiile de interes conform dispozițiilor legale, însă această chestiune intră sub incidența legii penale, în opinia redactorului raportului de evaluare.

În referire la cererea de suspendare a efectelor raportului de evaluare și condițiile admisibilității unei astfel de cereri privind suspendarea temporară a actului administrativ, potrivit art.14 alin.(1) și art.15 din Legea nr.554/2004, a apreciat reclamantul că sunt îndeplinite cumulativ cele două condiții: existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente sau a unui prejudiciu material viitor.

a) *în ce privește condiția existenței cazului bine justificat*, astfel cum este definit de art.2 alin.(1) lit. t) din Legea nr.554/2004, a învederat că toate argumentele expuse în cererea de chemare în judecată sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ a cărei suspendare o solicită pe această cale.

Astfel, a susținut reclamantul, la data emiterii actului administrativ contestat nu există nici o situație de incompatibilitate, de genul celei reținute în motivarea Raportului de evaluare, dar și actului subsecvent acestuia, constând în Ordinul Prefectului nr.773/2011, deoarece la data de 24.06.2009, reclamantul demisionase expres, în scris, din calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în Adunarea Generală a Asociațiilor a S.C. Administrarea Parcului Industrial Mangalia S.R.L.

b). *în ceea ce privește cea de-a doua condiție cu referire la paguba iminentă*, definită de art.2 alin.(1) lit. ş) teza a II-a din Legea nr.554/2004, a învederat că aplicarea actului administrativ atacat se va transpune în demersul ce va fi efectuat de prefect, respectiv acesta va propune

Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar și, în aceste condiții, reclamantul se află în pericolul iminent de a rămâne fără loc de muncă și lipsit de mijloacele de câștigare a existenței. Totodată, prin repunerea în situația anterioară și achitarea salariilor cuvenite, în cazul admiterii acțiunii pe fond, va rezulta perturbare previzibilă gravă a funcționării Primăriei Municipiului Mangalia, cauzată exclusiv de aplicarea Ordinul nr.773/2011 emis de Prefectul județului Constanța.

Pe fondul cauzei, a criticat actul administrativ emis de A.N.I. sub următoarele aspecte:

1. La data emiterii actului administrativ contestat nu există nici o stare de incompatibilitate a sa, în calitatea sa de Primar al Municipiului Mangalia, temeiul de fapt și de drept al evaluării efectuate prealabil întocmirii raportului final nu există.

2. Starea de incompatibilitate a Primarului Municipiului Mangalia datorată calității de reprezentant al Consiliului Local Mangalia în Adunarea Generală a Asociațiilor a S.C. Administrarea Parcului Industrial Mangalia S.R.L., nu poate fi încadrată în nici unul dintre temeiurile de drept referitoare la incompatibilitățile funcției de primar conținute de art.87 din Legea nr.161 din 19 aprilie 2003.

3. Pornind de la faptul că a avut calitatea de reprezentant al Consiliului Local Mangalia (organism care se încadrează în prevederile art.23 din Legea 215/2001 a administrației publice locale și care este de fapt o autoritate a administrației publice locale) în Adunarea Generală a Asociațiilor a S.C. Administrarea Parcului Industrial Mangalia S.R.L. nu de reprezentant al unei unități administrativ teritoriale, aşa cum definește Legea 215/2001 a administrației publice locale la art.20 alin.(1) unitățile administrativ teritoriale (comunele, orașele, municipiile și județele sunt unități administrativ-teritoriale în care se exercită autonomia locală și în care se organizează și funcționează autorități ale administrației publice locale), reclamantul, în susținerea tezei de mai sus, a invocat și situația de fapt conform căreia Consiliul Local Mangalia și Municipiul Mangalia, sunt două entități total distincte, stare de fapt care face evidentă diferența dintre cele două entități și diferența de situație juridică dintre acestea.

5. Referitor la obligativitatea completării declarațiilor de interese, a susținut reclamantul că punctul de vedere exprimat de A.N.I. în cadrul actului administrativ constând în raport de evaluare este neîntemeiat și nelegal,

Asociația Liga Națională și Internațională pentru Apărarea Drepturilor Omului a formulat cerere de intervenție, depusă la dosar la data de 11.01.2012, solicitând anularea actului administrativ constând în raportul de evaluare înregistrat sub nr.119720/G/U/09.11.2011 emis de parata A.N.I. și suspendarea actului administrativ contestat în conformitate cu dispozițiile art.14-15 din Legea nr.554/2004.

La termenul de judecată din data de 11.01.2012, reclamantul a depus la dosar declarație notarială privind renunțarea la judecata capătului 3 al cererii de chemare în judecată, autentificată la BNP Florin Vișan sub nr.27/04.01.2012.

Curtea, în ședință publică din data de 11.01.2012, a constatat, din conținutul cererii formulată de Asociația Liga Națională și Internațională pentru Apărarea Drepturilor Omului, că este o cerere de intervenție accesorie în interesul reclamantului și, deliberând, a respins cererea de intervenție formulată de Asociația Liga Națională și Internațională pentru Apărarea Drepturilor Omului și totodată, a luat act de renunțarea reclamantului la judecarea capătului de cerere nr.3 din acțiunea introductivă, referitor la obligarea părâtei la plata de daune morale, renunțare dată prin declarație autentificată la BNP Florin Vișan sub nr.27/04.01.2012.

Totodată, față de soluționarea pe fond a cauzei, Curtea a constatat că cererea de suspendare este rămasă fără obiect.

Prin sentința nr.41/CA din 25.01.2012 Curtea de Apel Constanța a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul Mihai Claudiu Tusac, având ca obiect anulare act administrativ – suspendare executare act administrativ.

Curtea a constatat că există un caz de incompatibilitate de natura celui reglementat de art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003, întrucât Consiliul Local Mangalia putea desemna un reprezentant al său în AGA SC RAJA SA doar în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 36, lin.(3) din Legea nr. 215/2001.

În opinia instanței este vorba, aşadar, de un mandat legal conferit consiliului local de către unitatea administrativ teritorială și de un mandat convențional al consiliului local către cel care îndeplinea și funcția de primar, astfel că s-a ajuns în situația de a fi reprezentat acționarul Municipiul Mangalia de către reclamantul Tusac Mihai Claudiu, în calitate de primar, cumulul fiind interzis în mod expres prin prevederile art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003.

În ceea ce privește participarea reclamantului în Adunarea Generală a Acționarilor din cadrul SC Administrarea Parcului Industrial

Mangalia SRL în calitate de reprezentant al Consiliului Local Mangalia, Curtea a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile referitoare la incompatibilitatea prevăzută de art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003, întrucât această societate comercială nu este una de interes local.

Cum dispozițiile art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003 interzic cumulul funcției de primar cu cea de reprezentant al unității administrativ teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local, Curtea a constatat că nu se verifică în această situație cazul de incompatibilitate identificat de părâta A.N.I., cât timp participația reclamantului s-a realizat în cadrul unei societăți ce nu poate fi considerată de interes local.

Însă, reținându-se anterior existența certă a unei incompatibilități față de dispozițiile suscitate pentru SC RAJA SA, Curtea a menținut actul administrativ contestat, respectiv raportul de evaluare întocmit la data de 09.11.2001, prin care s-a identificat în mod corect această stare de incompatibilitate în care s-a aflat reclamantul în perioada 03.11.2008 - 24.06.2009, fiind încălcate prevederile art. 87, lit. f din Legea nr. 161/2003 prin exercitarea unui cumul de funcții interzis.

Împotriva sentinței pronunțată de Curtea de Apel Constanța a declarat recurs reclamantul Mihai Claudiu Tusac solicitând în principal casarea hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre rejudicare primei instanțe, iar în subsidiar modificarea hotărârii recurate în sensul admiterii acțiunii și dispunerea anulării actului administrativ constând în Raportul de Evaluare.

Înalta Curte sesizată cu soluționarea recursului declarat de Mihai Claudiu Tusac împotriva sentinței nr.41/CA din 25 ianuarie 2012 a Curții de Apel Constanța - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, mai înainte de a cerceta motivele invocate, constată că recurrentul a formulat, în temeiul art.247 din Codul de Procedură Civilă, o cerere de renunțare la însuși dreptul pretins.

Văzând dispozițiile legale prevăzute de art.247 din Codul de Procedură Civilă, se reține că spre deosebire de renunțarea la judecată, care nu se poate face după ce s-a intrat în dezbaterea fondului și cu atât mai puțin în recurs, decât cu învoirea celeilalte părți, renunțarea la însuși dreptul pretins se poate face în orice fază a procesului, deci și în recurs, chiar fără învoirea părții adverse.

În caz de renunțare la însuși dreptul pretins, instanța pronunță o hotărâre prin care respinge cererea în fond. Ca urmare, renunțarea la drept nu se poate presupune, ci trebuie să rezulte dintr-o declarație expresă din partea titularului dreptului sau din fapte neechivoce a căror

interpretare să ducă în mod necesar, la o singură concluzie, și anume aceea a renunțării la drept.

Renunțarea reclamantului la însuși dreptul pretins va avea ca și consecință juridică respingerea ca inadmisibile a cererilor de intervenție în interes alăturat recurentului-reclamant, formulate de Cristea Traian, Radu Constantin, Anghel Nicolae, Mitrana Mugur Viorel, Mitroi Florin.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

În temeiul art.247 alin.1 Cod Procedură Civilă -1865 ia act de renunțarea recurentului-reclamant la dreptul pretins prin acțiunea formulată în dosarul nr.1315/36/2011.

Admite recursul declarat de Mihai Claudiu Tusac împotriva Sentinței nr. 41/CA din 25 ianuarie 2012 a Curții de Apel Constanța - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Anulează sentința atacată și pe fond respinge acțiunea formulată de reclamantul Mihai Claudiu Tusac.

Respinge ca inadmisibile cererile de intervenție formulate de Cristea Traian, Radu Constantin, Anghel Nicolae, Mitrana Mugur Viorel și Mitroi Florin în interesul recurentului-reclamant.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 mai 2013.